

Pravne norme se stvaraju istovremeno kada i pravni akt kojem pripadaju. Pravilo je da viši pravni akt reguliše donošenje nižih akata. Izuzetak je 1. ustav kojim se uspostavlja pravni poredak i koji sam reguliše svoje izmene. Kod oblika pravnog akta bitni su:

1. Subjekti koji donose akt, nadležnost u ovom slučaju je ovlašćenje određenog subjekta državnika i nedržavnika da donosi određene akte. Nadležnost se daje onom subjektu za koga se smatra da će na najbolji način doneti pravni akt sa obzirom na interese čitavog pravnog poretka.

2. Postupak donošenja, obuhvata unapred predviđene konkretne radnje pomoću kojih se pravni akt stvara. Postupak ima za cilj da ubrza ili uspori donošenje akata, da omogući pravilno i dobrovoljno ispitivanje činjenica i da spreči uticaj subjektivnih faktora. Ukoliko postupak nije određen donosilac je slobodan u pogledu donošenja pravnog akta.

3. Materijalizacija, je izražavanje psihičkog akta usmeno, pismeno, preko posrednika, tako se obezbeđuje da njegovu sadržinu saznaju sva lica koja za to imaju pravne interese.

Opšti pravni akti su oni kojima se stvaraju opšte pravne norme pa se nazivaju izvorima prava. Ustav, zakoni i podzakonski akti. Pojedinačni pravni akti donose pojedinačne pravne norme. Mogu biti:

1.

– potpuni (sadrže i dispoziciju i sankciju)

– nepotpuni (sadrže ili dispoziciju ili sankciju), sudska presuda, rešenje, izjava o prihvatanju nasleđstva, žalbe za upis na fakultet, poziv na odsluženje vojnog roka, tužbe, žalbe, ugovor, testament.

2. Prema tome ko ih donosi

- državni
- nedržavni

3. S obzirom na formu:

- pismene
- usmene

izražene pokretima (aktima gluvo nemih lica, prihvatanje ponude po aukcijama, berzijski pokreti)